

PERNUMBRATA.

rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50, miesięcznie 3 Mk.

ZA GRANICĄ:

rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drob-
nego pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

**STAN EMISJI BILETÓW
POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POZYCZKOWEJ
dnia 20 lutego 1919 roku.**

Otrzymano z Berlina marek pol- skich	1.299.211.000,—
Otrzymano z drukarni w Warsza- wie M. pol.	100.000.000,—
	M. 1.399.211.000,—
Spalono przed 11/11 1918 r.	4.176.000,—
Pozostałość w Centrali wynosi *)	222.258.620,34
Pozostałość w Oddziałach wynosi	41.135.685,50
	M. 1.131.640.694,16
W obiegu znajduje się Dnia 11/11 1918 r. obieg wynosił	880.150.867,50
Od dnia przejścia Kasy wypusz- czono	M. 251.489.826,66

*) W tej sumie bardzo zniszczonych
Mk. 45.000.000,—

Naczelnny Dyrektor:

(—) Stanisław Karpiński.

Główny Skarbnik:

(—) Marjan Karpus.

Warszawa, dn. 21 lutego 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje następujący rozkaz Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych pułk. Wroczyńskiego:

Aż do czasu zorganizowania wszędzie Okręgów i Powiatowych Komend Uzupelnień i wydania nowych w tej mierze przepisów, tymczasowo prawo zwalniania z wojska żołnierzy (aż do podchorążego włącznie) przysługuje wyłącznie D. O. G., co do wszystkich oddziałów, urzędów, zakładów i instytucji wojskowych, rozlokowanych na obszarze danego D. O. G. Prawo zwalniania z oddziałów, znajdujących się na linii bojowej, poza obszarem Okręgów Generalnych położonych, należy do tego D. O. Gen., z którego oddział na front przybył.

Zwolnienie żołnierza z wojska może nastąpić z trzech powodów: 1. niezdolności do służby ze względu na stan zdrowia (z rentą, lub bez); 2. uzasadnionej reklamacji ze strony instytucji lub rodziny; 3. orzeczenia sądu, iż dana jednostka ze względów moralnych do wojska się nie nadaje.

Procedura zwalniania z wojska ma mieć przebieg następujący:

W wypadku 1. Orzeczenie lekarza danego oddziału co do niezdolności do dalszej służby wojskowej żołnierza (na odpowiednim formularzu) wraz ze wszystkimi jego dokumentami osobistymi przysyła dowództwo oddziału wprost do tego dowództwa okręgu generalnego, na terenie którego dany oddział jest rozlokowany.

Przy każdym Okręgu Generalnym ma być utworzona Komisja Superrewizyjna, składająca się z 2 lekarzy i 1 oficera, która po otrzymaniu orzeczenia lekarza oddziału na określony termin wyzwa żołnierza dla oględzin lekarskich i wydaje ostateczne orzeczenie co do zwolnienia.

Dowództwo Okręgu Generalnego po dokonaniem zwolnienia zawiadamia natychmiast oddział, zarząd, względnie instytucję wojskową, do której zwolnieni należą.

Jeśli prośba o zwolnienie zostanie odmownie załatwiona, żołnierz ma być odesłany z powrotem, t. j. do swego oddziału.

W wypadku 2. Prośba o zwolnienie, jaka wpływa do oddziału ze strony instytucji lub rodziny, ma być przedłożona w drodze służbowej wraz z oświadczeniem się dowódcy oddziału w tej sprawie i wyściągami ewidencyjnymi żołnierza do D. O. Gen., na obszarze którego oddział jest rozlokowany.

W wypadku 3. D. O. Gen. po otrzymaniu od dowódcy oddziału aktów sądowych wraz z decyzją sądu, orzekającą zwolnienie, zatwierdzoną przez zwierzchnika sędziego, sprawy już nie bada, tylko przeprowadza zwolnienie ze strony formalnej.

Dokumenty, stanowiące we wszystkich 3 wypadkach podstawę zwolnienia, tudzież wszystkie dokumenty osobiste zwolnionego, mają być odesłane do tej P. K. U., w której zwolniony w swoim czasie do wojska się zaciągnął, lub w obrębie której obrał sobie stałe miejsce zamieszkania.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że do Komisarzy Powiatowych został wysłany okólnik treści następującej:

Jakiegokolwiek formy bytu polityczno-państwowego nada organizującej się Polsce Sejm Ustawodawczy, niewątpliwem jest, że system rządu w tworzącym się państwie oparty zostanie na szerokich podstawach swobód i gwarancji konstytucyjnych i wykluczać będzie wszelką możliwość najdrobniejszych nawet przejawów t. zw. samowoli administracyjnej.

Na ten stan rzeczy kładły władze centralne Państwa Polskiego od pierwszej chwili objęcia rządu silny nacisk i dawały mu wyraz we wszystkich wydawanych zarządzeniach. Z tem większym ubolewaniem musi Min. Spraw Wewnętrznych skonstatować, że reprezentanci władzy administracyjnej w poszczególnych powiatach powydawali cały szereg zarządzeń, które z jednej strony przekraczały w sposób jaskrawy ich zakres działania, z drugiej zaś strony stanowiły niejednokrotnie pogwałcenie fundamentalnych praw i swobód obywatelskich. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie chce tych wypadków przypisywać złej woli reprezentantów władz powiatowych, a kładzie je raczej na karb niedoświadczenia i niedość jeszcze wyrobionej orientacji co do praw i obowiązków władz urzędowych. Z tego też względu wstrzymuje się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych narazie od ściśle urzędowego ich traktowania, z tem jednakże zastrzeżeniem, że puczenie niniejsze ma nie inny cel, jak uświadomienie wszystkim Komisarzom Powiatowym w całej pełni ich odpowiedzialności wobec Państwa i jego obywateli, jak niemniej przestrożę, że na przyszłość działalność urzędowa Komisarzy Powiatowych podlegać będzie surowej ocenie.

Wszyscy Komisarze Powiatowi winni w swem urzędowaniu bezustannie baczyć na następujące zasady:

1) Kwestja kompetencji:

Przed każdym aktem urzędowym, a więc tak przed wydaniem jakiegokolwiek rozporządzenia treści ogólnej, jakoteż jakiegokolwiek zarządzenia wykonawczego winien Komisarz Powiatowy zastanowić się krytycznie nad pytaniem, czy mocen jest dana czynność przedsięwziąć we własnym zakresie działania. Przy ocenie tego pytania służyć mu ma za ogólną wskazówkę, że

a) Komisarze Powiatowi są jedynie wykonawcami prawa, nie zaś jego twórcami, w ślad za czem wolno im wydawać rozporządzenia i zarządzenia jedynie na podstawie i w granicach ustaw już istniejących, nie wolno im zaś w żadnym razie nowych norm prawnych tworzyć, czy też istniejące rozszerzać,

b) że dalej są oni władzami wykonawczymi niższej instancji, a więc nawet w granicach ustaw istniejących nie wolno im wydawać zarządzeń w tych wypadkach, które ich władzy zwierzchniej, jako wyższej instancji, są zastrzeżone,

c) że w tych sprawach, które należą do zakresu działania innych Ministerstw, względnie Urzędów i organów im podległych — nie wolno Komisarzom Powiatowym wydawać na własną rękę żadnych zarządzeń, a w razie skonstatowanej ich potrzeby winni jedynie odnieść się o ich wydanie do odnośnego Urzędu czy organu.

2) Poszanowanie zasadniczych praw obywatelskich.

Ze szczególną czujnością wystrzegać się muszą Komisarze Powiatowi wszelkich zarządzeń — o ile do nich przez wyższą władzę wyraźnie nie zostali upoważnieni — któreby stanowiły jakiegokolwiek ograniczenie zasadniczych praw obywatelskich. Wolność osobista obywateli, nietykalność ich mieszkań i t. p. stanowią najgłośniejsze dla życia codziennego zasady prawne swobód obywatelskich; których naruszenie możliwe jest jedynie i wyłącznie w wypadkach, przez ustawę przewidzianych, względnie w razie specjalnego, wyjątkowego zarządzenia władz centralnych. W tej mierze wskazaniem było zapoznanie się z odnośnymi przepisami ustawy o postępowaniu karnem (patrz w szczególności art. 1, 250 do 261, 357, 358, 363, 367, 398 i 399 i t. d.).

3) W ogólności winni Komisarze Powiatowi korzystać w jaknajszerszym zakresie z pomocy ustanowionych dla tego właśnie celu Inspektorów administracyjnych i zwracać się do nich czy to ustnie, czy pisemnie w każdej sprawie, która nasuwać może jakiegokolwiek wątpliwości co do właściwości i sposobu jej załatwienia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Januszewski.

Sprawozdanie głównej komisji wyborczej na okręg Nr. 37 w Oświęcimiu.

W okręgu wyborczym Chrzanów, Oświęcim, Biała wybrani zostali posłami do Sejmu Ustawodawczego:

- 1) Zygmunt Żuławski (z listy P. P. S. D.);
- 2) Franciszek Maślanka (z listy P. S. L. Piast.);
- 3) Franciszek Rejdych (z listy P. P. S. D.);
- 4) Julian Smulikowski (z listy P. P. S. D.);
- 5) Tadeusz Tabaczyński (z listy N. D.).

Oświęcim, dnia 28 stycznia 1919 r.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Aprowizacji komunikuje:

W niektórych pismach ukazała się notatka, że z inicjatywy posłów galicyjskich rozpocząć się ma w Warszawie zwalczanie lichwy żywnościowej przez specjalne organy rządowe.

Ministerstwo Aprowizacji niniejszem prosi, że przy wspomnianem Ministerstwie utworzony został w dniu 9 grudnia ub. r. „Wydział do Walki z

Lichwą Żywnościową i Spekulacją", przekształcony następnie, na wniosek p. Ministra Apropowizacji A. Minkiewicza — dekretem Naczelnika Państwa z dn. 11 stycznia b. r. na specjalny „Urząd do Walki z Lichwą i Spekulacją" przy Ministerstwie Apropowizacji. Wspomniany dekret, jak i wszelkie zarządzenia w kierunku walki z lichwą, były publikowane i we wszystkich pismach pomieszczone, jak również i liczne komunikaty o żywej i płodnej działalności tego Urzędu.

Nie ujmując zatem nie inicjatywie posłów galicyjskich, z wyżej przytoczonego widać, że sprawa ta jest już dawno zapoczątkowaną i prowadzoną przez Ministerstwo Apropowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Apropowizacji komunikuje:

Na skutek ukazania się w Nr. 50 z dnia 20 b. m. „Gazety Porannej" płatnego artykułu pod tyt.: „Słów kilka w sprawie zaopatrywania ludności w naftę", Ministerstwo Apropowizacji oznajmia, że z artykułem wspomnianym nie ma nic wspólnego, jak również, że o pomieszczeniu go ani uprzedzone, ani zawiadomione nie było. W artykule tym, między innymi, znajduje się niecisła informacja, jakoby Towarzystwo Baci Nobel dysponowało, komu i

gdzie powierzone ma być magazynowanie i wydawanie nafty — podczas gdy dyspozycje takie mogą pochodzić wyłącznie z Ministerstwa.

Telegram Ministra Spraw Zagranicznych Norwegii do P. Paderewskiego.

Prezydent Ministrów Paderewski otrzymał dzisiaj następujący telegram: Do Jego Ekscelencji Pana Paderewskiego, Ministra Spraw Zagranicznych Rządu Polskiego, Warszawa. Miałem zaszczyt otrzymać telegram, w którym Jego Ekscelencja zechciał mnie zawiadomić, iż przyjął na siebie obowiązki Prezydenta Rady Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych Państwa Polskiego, w którym to telegramie jednocześnie prosi Ekscelencja o uznanie przez Rząd Norweski. Proszę o przyjęcie moich żywych podziękowań za to zawiadomienie. Śpieszę donieść, że podzielam życzenie, wyrażone przez Ekscelencję, by nawiązać przyjazne stosunki pomiędzy dwoma krajami, oraz że Rząd Królewski, czując na ten krok, aby móc uznać formalnie Państwo Polskie, będzie szczęśliwy, wchodząc od dzisiaj w stosunki półoficjalne z Pańskim Rządem.

Podpisano Ithon, Minister Spraw Zagranicznych Norwegii.

20) Interpelacja do P. Ministra Spraw Wewnętrznych i P. Kierownika Ministerstwa Wojny posła M. Rudnickiego i tow. w sprawie Milicji Ludowej.

21) Interpelacja p. Seiba i tow. do p. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie dochodzeń, wytoczonych Naczelnikowi gminy, Mazurowi.

22) Interpelacja p. A. Napiórkowskiego i tow. w sprawie stabilizacji i wynagrodzenia nauczycieli szkół powszechnych w Łodzi.

Następuje odczytywanie wniosków. Wniosek nagły p. Jana Dąbrowskiego, Józefa Zagórskiego i Józefa Pietrzyka i tow. w sprawie uruchomienia robót publicznych.

Marszałek przeprowadza natychmiast głosowanie nad tym wnioskiem, który Izba przyjmuje jednomyślnie.

Odczytano następne wnioski, zaś głosowanie nad nimi odłożono do końca posiedzenia:

Wnioski dalsze:

1) Wniosek nagły p. Wojdyły i tow. w sprawie dostarczenia rolnikom sztucznych nawozów do wiosennej uprawy roli.

2) Wniosek p. N. Potoczka i tow. w sprawie zaopatrzenia ludności rolniczej w sól i paszę dla bydła.

3) Wniosek p. Wójcika i tow. w sprawie zaprowadzenia systemu podatku osobisto-dochodowo-progresywnego.

4) Wniosek p. Jana Stapińskiego i tow. w sprawie rolniej.

5) Wniosek pp. Józefa Rączkowskiego, N. Potoczka, Witosa, Bryła, Jachowicza i tow. w sprawie umożliwienia przesyłki listów z Polski do Ameryki, oraz przesyłki listów i pieniędzy z Ameryki do Polski.

6) Wniosek p. Pieniżka, Jachowicza, Sobka, Przewrockiego i tow. w sprawie powrotu jeńców Polaków b. armii austriackiej z niewoli włoskiej.

7) Wniosek p. Witosa, Bryła, Dąbskiego, Kędziora, Szmigła, Rączkowskiego i tow. z Klubu Piastowców w sprawie przymusowego dostarczenia drzewa budowlanego i opałowego z lasów państwowych i prywatnych po cenach maksymalnych.

8) Wniosek p. Dreszera i tow. w sprawie pomocy aprowizacyjnej dla ludności ziemi Chełmskiej, Podlasia, pow. Chełmskiego, Chrubieszowskiego, Tomaszowskiego, Białskiego, Włodawskiego, Radzyńskiego.

9) Wniosek p. Łaskudy, Skrzypka i tow. w sprawie pomnożenia zakładów pocztowych.

Razem wniosków tych odczytano 22. Dalszy ciąg zamieścimy w pełnym brzmieniu w numerze następnym.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek wystosował apel do posłów, ażeby mniej obficie korzystali z prawa dawania okłasków. W innych parlamentach okłaski są wogóle wzbronione, a dozwolone jest tylko potakiwanie, albo wyrażanie zadowolenia słowami bravo i t. p. Okłaski przypominają znaną salę teatralną i obniżają powagę Sejmu. Dotychczas Marszałek nie remonstrował, bo były to dni entuzjazmu narodowego, obecnie jednak idą dni mozolnej pracy dla odbudowy Państwa, z tego też względu w interesie porządku prosi o zaniechanie okłasków.

Przystąpiono do porządku dziennego, t. j. do dyskusji nad sprawozdaniem Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu.

Zabiera głos p. Stanisław Grabski. (Głos: Gdzie jest Prezydent Ministrów? O niego przecież chodzi!).

Marszałek: Pan Prezydent Ministrów oświadczył, że tu się stawi. Prawdopodobnie ma jakieś zajęcie, które go wstrzymuje.

Mowa posła Stanisława Grabskiego.

Sejm wziął w swoje ręce suwerenną władzę Rzeczypospolitej. Powinien więc obecnie nie tylko wyrazić swoje zdanie o programie Rządu, lecz oświadczyć, jak pojmuje najważniejsze swe zadania, gdyż wziął na siebie odpowiedzialność za przyszłość Ojczyzny. Dla skutecznego wypełnienia tych zadań potrzeba jaknajwiększego zespolenia dążeń w Sejmie. W tej myśli powstał związek Narodowo-Ludowy. Korzystne załatwienie sprawy polskiej na kongresie zależne jest także od przedstawienia, jakie świat cywilizowany powieźmie o Polsce na podstawie prac naszego Sejmu.

Konieczne jest jaknajwyższe znalezienie się w tym Sejmie przedstawicieli Wielkopolski, Śląska Cieszyńskiego, Górnego, polskich powiatów Śląska Średniego, Prus Zachodnich i polskich części Prus Wschodnich, (głos, ale tylko na zasadzie wyborów) ziemi Białoruskiej i tych wszystkich kresów, które winny wejść w skład Rzeczypospolitej. Dalej po

SEJM USTAWODAWCZY.

Posiedzenie czwarte.

Na porządku dziennym posiedzenia:

1. Dyskusja nad sprawozdaniem Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu.

2. Przekazanie sprawy rugów poselskich komisji regulaminowej.

3. Wybory komisji:

- wodnej;
- komunikacyjnej;
- administracyjnej.

Marszałek Sejmu, p. Trąpczyński otwiera posiedzenie o godz. 10 min. 30 słowami następującymi:

Zagajam posiedzenie. Uważam protokół drugiego posiedzenia za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów. Protokół trzeciego posiedzenia znajduje się w biurze Sejmowem do przejrzania. Jako sekretarze zasiadają dziś p. p. Antoni Harasz i Kazimierz Pużak.

Komunikuję panom następujące pismo, które przyszło od Pana Naczelnika Państwa:

Do Pana Naczelnika Państwa.

Powołując się na deklarację, złożoną przezemnie na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w imieniu własnem i w imieniu moich Kolegów Ministrów, mam zaszczyt prosić Pana Naczelnika Państwa o zwolnienie mnie wraz z całym Gabinetem Ministrów z zajmowanych przez nas urzędów.

(—) I. J. Paderewski.

Na to Naczelnik Państwa odpowiedział:

W porozumieniu z Sejmem Ustawodawczym w osobie Jego Marszałka, zawiadamiam Pana Prezydenta, że do zgłoszonej przez Niego wraz z całym Gabinetem w dniu 20 lutego 1919 r. dymisji, jako wywołanej względami natury formalnej, przychylić się nie mogę i powierzam Panu oraz wszystkim Jego Kolegom Ministrom sprawowanie nadal dotychczasowych urzędów.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Po odczytaniu tych pism p. Marszałek poleca odczytanie wniosków oraz interpelacji. Interpelacje te są następujące:

1) Interpelacja posła Seiba Tadeusza i tow. do Pana Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie uwolnienia jeńców polskich, przebywających dotychczas na obszarze Rosji.

4) Interpelacja posła Seiba Tadeusza i tow. do Ministra Rolnictwa w sprawie administracji obszaru dworskiego w Trześniowie i Bukowie w pow. Brzozowskim.

3) Interpelacja posła Józefa Madaja w sprawie pastwisk i szutrowisk gminy Moderówka.

4) Interpelacja posła Seiba Tadeusza i tow. do Pana Ministra Rolnictwa w sprawie usunięcia lichwy gruntowej w gminie Targowiska pow. Krosna.

5) Interpelacja posła Dąbala, ks. Okonia, Krempey, Marchuta, Sudola i tow. do Wysokiego Rządu w sprawie zaniechania ścigania sądowego przez prokuratorium Państwa w Rzeszowie tych obywateli, którzy, z chwilą obalenia wrogiemu rządowi austriackiego, przyczynili się do powstania nowych polskich rządów gminnych i do rozbrojenia zniechwilzonej wrogiem austriackiej żandarmerji.

6) Interpelacja posła Józefa Putka i tow. do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przeprowadzenia wyborów do Rad gminnych i miejskich w Galicji.

7) Interpelacja Józefa Putka i tow. do Pana Ministra Poczt i Telegrafów, jak też Pana Kierownika Ministerstwa Spraw Wojsk. w sprawie zakazów telefonicznych rozmów dziennikarskich między Krakowem i Warszawą.

8) Interpelacja Ks. Dr. Lubelskiego, Dr. Matakiewicza, Majchra, Potoczka i tow. do Pana Ministra Rolnictwa w sprawie zasiewów wiosennych.

9) Interpelacja posłów Rączkowskiego i tow. z Klubu posłów P. S. L. Piastowców, w sprawie rozmów telefonicznych dziennikarskich z Krakowem.

10) Interpelacja posła Mroźewskiego i tow. do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych o to, że Tzw. Elekrowni Sosnowieckiej przesyła prąd i wodę niemieckiej fabryce materiałów wybuchowych i amunicji w Chorzowie na Śląsku Górnym.

11) Interpelacja posłów Czapińskiego, Durczaka i tow. w sprawie aprowizacji powiatu Żywieckiego.

12) Interpelacja posła Antoniego Chudego i tow. w sprawie stosunków, panujących na stacji kolejowej w Łańcucie.

13) Interpelacja posłów Rajskiego, Roja, Bednarczyka, Skrzypka, Wojtyły i tow. do Ministra Handlu i Przemysłu w sprawie zniesienia centrali skór z Galicji.

14) Interpelacja posłów: Jana Dąbskiego i F. Starzyńskiego do P. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie unieważnienia wyborów do Sejmiku powiatowego w pow. Lubelskim.

15) Interpelacja posła Adama Krażela i tow. do Rządu w sprawie usunięcia od pełnienia czynności rządowych wrogich narodowi polskiemu obcokrajowców.

16) Interpelacja do rządu polskiego w sprawie uruchomienia robót publicznych. Podpisani: Ks. Sędzimir, Łakota i inni.

17) Interpelacja do Rządu Polskiego w sprawie zaopatrywania ludu w artykuły żywnościowe. Podp. Ks. Sędzimir i inni.

18) Interpelacja do P. Ministra Poczt i Telegrafów posłów dr. Matakiewicza, Majchra i Potoczka w sprawie braku znaczków pocztowych w Galicji.

19) Interpelacja posła Matusza i tow. do P. Ministra Poczt o przywrócenie poczty listowej do Stanów Zjednoczonych Am. Półn. i naodwrot.

trzeba jest silna armja nie, na to, by przemocą rozszerzać granice, lecz aby bronić ziemi polskiej przed napasciami. Nadmierna ustępliwość co do Spiszu i Orawy podniecała zaborczość Czechów. Kongres pokojowy niewątpliwie w całości przyniesie nam ziemię, na które napadli Czesi, wyzyskując niekorzystne dla nas stosunki, jakie się wytworzyły wskutek polityki poprzedniego gabinetu. Natomiast co do kresów wschodnich, musimy obronić się własnymi siłami. W rękę bolszewików rosyjskich jest cała prawie Białoruś. W rękę Ukraińców, którzy są odmianną bolszewików, jest przeważna część Galicji Wschodniej. Naród nasz gotów będzie do dalszych ofiar, nie tylko dla obrony naszej ziemi, ale dla obrony cywilizacji europejskiej od wschodniej anarchii.

Mówca przeszedł do omawiania należytej organizacji władz państwowych i racjonalnego systemu finansowego. Nie wystarczy pożyczka wewnętrzna, trzeba wielkiej pożyczki zagranicznej. A żeby mieć kredyt, trzeba obudzić zaufanie zagranicy wewnętrzną organizacją. Nawiasowo mówca wspominał, że w Polsce cieszą się dziwną bezkarnością wysłannicy sowieckich rosyjskich. Państwo Polskie, będąc Rzeczypospolitą narodową i katolicką, zapewnić musi jednak wszelkim innym narodowościom i wyznaniom zupełną swobodę rozwoju. Dalej potrzebne są wielkie reformy społeczne. W dziedzinie opieki społecznej nad robotnikami, obejmującej, między innymi, kontrolę nad umowami co do płac, co do czasu pracy, ubezpieczenia od wypadków, choroby, braku pracy i. d. Niezmiernie ważną jest reforma agrarna. Konieczna jest parcelacja olbrzymich majątków, ażeby umożliwić utrzymanie średnich folwarków i zaopatrzenie w ziemię rolników małych i bezrolnych. W tym celu trzeba nie tylko zaprowadzić wykup ziemi ratami przez kredyt państwowy i rozparcelować majątki państwowe marowej ręki, ale także trzeba poddać kontroli handel ziemią i oddać Państwu prawo pierwokupu, a także w danym razie przymusowego zakupu ziemi, szczególnie, jeżeli jest złe zagospodarowana. Prawo własności powinno być dalej utrzymane w całej pełni, ale nienaruszalność tego prawa nie oznacza nienaruszalności wielkich obszarów rolnych. (Głos: Frazesy). Trzeba jednak także przeciwdziałać przeludnieniu wsi, w tym celu należy energicznie starać się o podniesienie miast, rozwój przemysłu handlu i rzemiosł. Deklaracja Pana Prezydenta Ministrów daje pewność, że i w tej sprawie można liczyć na umiejętną działalność Rządu.

Związek Narodowo-ludowy wyraża Prezydentowi Ministrów pełne zaufanie.

Następnie na mównicę wchodził pos. Stolarski, który w imieniu posłów Klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego odczytuje deklarację. Przemówienie posła Stolarskiego, jak również dalszy ciąg sprawozdania z obrad Sejmu, zamieścimy w numerze najbliższym.

Życie sejmowe.

Komisja konstytucyjna.

Posiedzenie komisji konstytucyjnej odbyło się wczoraj po południu pod przewodnictwem p. Seydy i M. Rataja. Posłowie Seyda i Korfanti referowali wnioski p. Korfante i towarzyszy w sprawie doprowadzenia członków Naczelnej Rady Ludowej do Sejmu.

Posłowie: Daszyński, Niedziałkowski, Marek i Kosmowska wywodzili, że byłoby to obniżeniem powagi Sejmu, gdyby on nie był całkowicie powołany z wyborów powszechnych.

Posłowie: Waszkiewicz, Korfanti i Suligowski stwierdzali, że społeczeństwo do tego stopnia pożąda zjednoczenia, iż wszelkie formalności wobec tego upaść powinny.

Posłowie: Daszyński, Niedziałkowski i Marek zwracali uwagę, że przeprowadzenie wyborów w okręgach 63-im i 64-ym byłoby najlepszym dowodem i wyrazem zjednoczenia.

Zgłoszono wnioski następujące:

1) Posel Waszkiewicz N. Z. R. Ziemi byłego zaboru pruskiego są integralną częścią Rzeczypospolitej polskiej.

Wobec nieprzeprowadzenia w tych ziemiach dożytecznych wyborów, Sejm poleca rządowi natychmiastowe rozpisanie wyborów na podstawie ogłoszonej ordynacji wyborczej.

Do czasu przeprowadzenia wyborów członkowie naczelnej Rady Ludowej są wprowadzeni do Sejmu, jako tymczasowi posłowie.

Dr. Marek przedstawił wniosek następujący: Komisja konstytucyjna wzywa rząd, aby przystąpił natychmiast do rozpisania wyborów w myśl ordynacji wyborczej z dn. 28 listopada 1918 r. w tych okręgach wyborczych, które wolne są od wroga.

Posel Daszyński wniósł, co następuje: Z chwilą wejścia do Sejmu przedstawicieli zaboru pruskiego, staje się Naczelna Rada Ludowa organem administracyjnym rządu polskiego.

Nad wnioskami odbędzie się szczegółowa dyskusja na posiedzeniu najbliższym, które odbędzie się we wtorek.

Komisja rolna.

Na odbytem wczoraj pierwszym posiedzeniu komisji rolnej wybrano prezydium, do którego weszli: p. Witos — prezes, p. Stolarski (grupa Thuguta) — wiceprezes, Stanisław (Związek nar.-ludowy) — sekretarz. Po ukonstytuowaniu się komisji postanowiono zwrócić się z uzasadnioną do rządu o dostarczenie dekretów i materiałów, odnoszących się do reform, przeprowadzonych w innych krajach.

Zażądano dalej, aby w posiedzeniach uczestniczyli przedstawiciele rządu dla udzielania potrzebnych informacji. Postanowiono również wezwać ministra rolnictwa o wygłoszenie na jednym z najbliższych posiedzeń referatu w sprawie przygotowanych przez rząd reform rolnych. W końcu rozpatrzone wnioski p. Witos i towarzyszy.

Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek.

Z komisji odbudowy kraju.

Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie komisji sejmowej, na którym wybrano prezydium w składzie następującym: prezes — p. Kedzior, wiceprezes — ks. Głuszkiewicz, sekretarz — p. Cieśla. Komisja poruczyła posłowi Brylowi referat o nagłym wniosku posła Witosy w sprawie odbudowy. Dyskusję dalszą odroczone do dzisiejszego zebrania, które wyznaczono na godzinę 8 minut 30 rano. W dzisiejszych obradach komisji uczestniczyć będą przedstawiciele Ministerstw: Robot publicznych, Rolnictwa, Skarbu, jakoteż generalny likwidator p. Wl. Grabski.

Z komisji skarbowej.

Na odbytem wczoraj pierwszym posiedzeniu komisji skarbowej wybrano prezydium, w skład którego weszli: poseł Głabiński, jako prezes, poseł Malupa — wiceprezes, poseł Arciszewski — sekretarz.

Przesel Głabiński oświadczył, że na życzenie kilku członków komisji zaprosił Ministra Skarbu dla wspólnego z nim omówienia spraw walutowych, a w szczególności austrjackich banknotów papierowych.

Kronika polityczno-społeczna.

Wybory do Rady Miejskiej. Jutro odbędzie się w Warszawie wybory do Rady Miejskiej. Lokale wyborcze są wykazane w każdym domu ze wskazaniem adresu, gdzie mieszkaniec danej nieruchomości głosować winien.

Kary na kluby i restauracje. Na podstawie dekretu o stanie wyjątkowym, Komisarz Nadzwyczajny na powiat i m. st. Warszawę nałożył następujące kary za niezamykanie restauracji i klubów o 12ej w nocy: na Zarząd Klubu Futurystów przy ul. Czystej Nr. 1 — Mk. 3.000 lub trzy miesiące aresztu wraz z niezapłaconia, na Jana Pobratyma, właściciela restauracji w hotelu Angielskim — M. 3.000 lub trzy miesiące aresztu; na Antoniego Czaplickiego, właściciela restauracji p. F. Lijewski — M. 1.000 lub miesiąc aresztu; na Annę Stamatę, właścicielkę restauracji „Renaissance” — M. 3.000 lub trzy miesiące aresztu; na Natalję Markowską, właścicielkę restauracji „Aquarium” — M. 3.000 lub trzy miesiące aresztu i Bronisławę Pachocińską, właścicielkę restauracji przy ul. Chmielnej Nr. 5, — M. 3.000 lub trzy miesiące aresztu.

Kary za niedozwolony wyszynk. Na mocy rozporządzeń obowiązujących z dnia 23 stycznia i 6 b. m., Komisarz Nadzwyczajny na powiat i m. st. Warszawę nałożył następujące kary za niedozwolony wyszynk: 1) na Stanisława Fabiszewskiego, właściciela restauracji przy ul. Marszałkowskiej Nr. 69. — M. 1.000 lub miesiąc aresztu; 2) Eleonorę Smaszynską, właścicielkę restauracji przy ul. Wolskiej Nr. 20 — M. 250 lub tydzień aresztu; 3) Selika Karczewskiego, właściciela restauracji przy ul. Grzybowskiej Nr. 74. — M. 500 lub dwa tygodnie aresztu.

Kary za handel kartkami żywnościowymi. Na mocy istniejących przepisów, Komisarz Nadzwyczajny na powiat i m. st. Warszawę nałożył następujące kary za handel kartkami żywnościowymi: 1) Moszka Szajnmana na miesiąc aresztu oraz pozbawienie prawa spełniania czynności rządowej domu, 2) Rachmil Bruche, zamieszkała przy ul. Nowolipki 43, na 20 dni aresztu, 3) Szyje Wołowicza, zamieszkałego przy ul. Moskiewskiej 36, na trzy dni aresztu, 4) Weisblatta Lusera, zamieszkałego przy ul. Muranowskiej 24, na miesiąc aresztu i pozbawienie prawa rządostwa.

Kary na właścicieli nieruchomości. W myśl rozporządzenia, obowiązującego z dn. 19 stycznia r. b., w sprawie nakładania kar na właścicieli nieruchomości za niewypłacanie pensji dozorcóm domowym, Komisarz Nadzwyczajny na powiat i m. st. Warszawę nałożył następujące kary: 1) Halbisza, właściciela domu przy ul. Zaokopowej Nr. 6 — 200 marek, 2) Szlamę Ejsenstadta, M. Taupanda i M. Lichtenbergera, właścicieli domu przy ul. Muranowskiej 36 — marek 400, 3) M. Szydłowską, właścicielkę domu przy ul. Dzikiej 32 — marek 400, 4) Bronsteina, właściciela domu przy ul. Dzikiej 56 — marek 400, 5) Weindelfelda, właściciela domu przy ul. Muranowskiej 11 — marek 400, 6) Ejsenstadta, właściciela domu przy ul. Dzikiej Nr. 6 — marek 400, 7) Icka Elbingera, właściciela domu przy ul. Muranowskiej 26 — marek 350.

Państwo a prawo. (Cykl wykładów prawno-politycznych dla urzędników państwowych). W niedzielę, dnia 23 b. m., o godz. 11 przed południem odbędzie się w sali Prezydium Rady Ministrów, w Pałacu Namiestnikowskim (Krakowskie Przedmieście 46) wykład p. Stanisława Bukowieckiego p. t. Stanowisko urzędnika w państwie.

Wstęp tylko dla urzędników państwowych i posłów sejmowych.

Opodatkowanie się na wojsko. W szeregu ofiar, licznie w ostatnich czasach napływających na rzecz wojska polskiego, wpłacone zostały w tych dniach do Wydziału Gospodarczo-Skarbowego Min. Spraw Wojsk. Mk. 239, jako składka za luty od urzędników Sądu Apelacyjnego, i Mk. 195, jako składka polmiejska od pracowników Warszawskiego Syndykatu Rolniczego.

Obchód 100-iej rocznicy urodzin Narcyzy Zmichowskiej. Od komitetu obchodu urodzin Narcyzy Zmichowskiej otrzymujemy następującą odezwę: „Dn. 4 marca r. b. upływa lat sto od urodzenia jednej z najznakomitszych poetek naszych, wielkiej obywatelki, wychowawczyni dwu pokoleń, oświecicielki ludu polskiego, Narcyzy Zmichowskiej. Grupa stowarzyszeń, których działalność zbiega się charakterem z działalnością Gabrielli, głęboko przeświadczona, że nam dnia tego w milczeniu minąć nie wolno, pragnie, o ile wezbrane rucnem i pracą sąsiad pozwoli, dać wyraz pamięci i wdzięczności narodu. Śród planowanych uroczystości obchodowych czyni się zabieg w Ministerstwie Sztuki i Kultury o wmurowanie tablicy na domu, w którym Zmichowska mieszkała. Komitet wszelako nie może stać samotny, w akcie hołdu winno towarzyszyć mu całe społeczeństwo. To też gorące wezwanie posyła instytucjom literackim, artystycznym, wychowawczym i oświatowym, aby wszystkie w siedzibach swoich skupiły się dokoła rocznicowej daty. Najchętniej służymy im będzie pomocą i wskazówkami co do prelegatów, książek, materiałów. Zwracając się w tych sprawach należy do Tow. literatów i dziennikarzy polskich, Bracka 5, w godzinach 6—8 po południu. Za Warszawą stanąć musi kraj, zwłaszcza miasta, gdzie autorka „Poganki” zostawiła ślad ducha swojego: Lublin, gdzie więziona była przez Paskiewicza. Poznań, gdzie pisała i uczyła, Łomża, Lwów, Zakopane i t. d.

Dnia 4 marca oderwijmy na chwilę ręce od pracy dla dni idących i zjedźmy się wszyscy sercem przy wspólnym wspomnieniu. Zwyli i żywą Polskę budujący, weźmy między siebie cień Gabrielli i ukropeśmy się gorącym jej patriotycznym ukołach, promieniami jej piękna. A wtedy spełnią się słowa, wyryte na kamieniu jej mogiłom: „Niech jej pamięć będzie przyszości zapomoga”. Komitet Obchodowy Narcyzy Zmichowskiej: Towarzystwo Literatów i Dziennikarzy, Towarzystwo Miłośników Literatury, Koło Przełożonych Szkół żeńskich, Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, Ochrota im. Narcyzy Zmichowskiej, Towarzystwo szkolne sodalicyi marjawickiej, Zrzeszenie Nauczycieli Szkół początkowych.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 21 lutego (PAT). — Litwa i Białoruś: Grupa gen. Iwaszkiewicza: Działalność wywiadowcza wzdłuż Zelwizki. Patrole nasze zetknęły się z bolszewikami w Dąbrowie (35 klm. na wschód od Grodna).

Grupa gen. Listowskiego. Podjazd ułański zajął Berezę Kartuską. W bitwie pod Antopolem zdobyto 8 karabinów maszynowych.

Wołyń. Grupa gen. Śmigłego-Rydza: W celu przeszkodzenia koncentracji nieprzyjaciela na południe od Włodzimierza Wołyńskiego wysłano oddział pod dowództwem kapitana Rzeckiego z Zinta. Pod Iwanicami zetknął się on z silniejszymi oddziałami wroga. Po zaciętej walce zdobyto Iwanice i Ukraińcy cofnęli się na południe. W ataku poległ kapitan Rzecki z Zint.

Galicja wschodnia. Grupa gen. Romera. Nieprzyjaciel zaatakował ponownie Belz. Przez cały dzień napróżno uderzał jedna po drugiej linie ukraińskie na bronione przez pułkownika Berbeckiego pozycje. Wszystkie ataki odparto. Pod Rawą Ruską nieprzyjacieli, wyczerpani po nieudalnym wczorajszym ataku, ograniczyli się narazie tylko do działań wywiadowczych, przygotowując się do dalszej przeciwko nam akcji.

Grupa gen. Rozwadowskiego: Pozycje nasze pod Lwowem od dwu dni są nieustannie ostrzeliwane przez artylerię. W wypadach oczyściła piechota nasza przedpole z wroga, gromadząc się do ataku. W akcji tej odznaczył się 5 pułk piechoty (legjonów polskich). Oddziały pułkownika Kulińskiego w walkach z przeważającym nieprzyjacielem wzięły do niewoli 100 jeńców i zdobyły 3 karabiny maszynowe. Podczas odpierania ataku był ranny podpułk. Zarzycki, dowódca 8 pułku piechoty. Na odcinku pułk. Sikorskiego próba ataku nieprzyjacielskiego nie udała się. Nasze wojsko przy współudziale artylerji urządziło wypad na Wielkopole. Po wyrzuceniu nieprzyjaciela ze wsi powróciło na dawne pozycje. Podczas ostatnich walk odznaczyła się baterja armat polowych pod dowództwem kapitana Filipowicza.

Grupa gen. Zielińskiego: Przeprowadzono akcje przeciw nieprzyjacielowi w Wolczuchach. Nasz

patrol wywiadowczy zdobył karabin maszynowy. Oddziały brygady pułk. Minkiewicza zdobyły podczas ostatnich walk jedną 10-cio centymetrową haubicę i kar. maszynowy i wzięły do niewoli 2 oficerów i 22 żołnierzy.

Śląsk Cieszyński: Sytuacja bez zmiany.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Komunikat poznanski.

Poznań, 21 lutego (PAT). — Grupa północna: Na prawem skrzydle tylko utarczki patroli. Pod Naskłem działalność artylerji niemieckiej. Na zachód od Kowalewka i na północ od Budzyna zaatakował nieprzyjaciel nasze posterunki. Po początkowych powodzeniach był przez nasze rezerwy wstrzymany i wyparty kontratakami ze wsi Jaktorowa, Sypniewa, Radzonki, Podstalic i Koary. Zdobyto 4 kulomioty, karabiny, amunicję i wzięto jeńców. W nocy na tym odcinku znaczna działalność artylerji. Wzdłuż dolnej Noteci spokój.

Grupa zachodnia: Pomiędzy Międzychodem i Zbąszyniem zwykła działalność artylerji niemieckiej. Pod Kopanicą, Łomnicą i Grudnem odrzucono nieprzyjacielskie patrole. Opancerzony pociąg niemiecki ostrzeliwał Nowy Dwór. Odparła go nasza artylerja. W nocy na niektórych odcinkach słabł ogień miotaczy min i kulomiotów. Pod Leszmem na ogół spokojnie.

Grupa południowa: Ciężka artylerja niemiecka ostrzeliwała znowu Miejską Górę i Żołędnicę. 3 nocne ataki nieprzyjacielskie na Biejewo, Broniewo, odparto. Tak samo odparto wypad opancerzonego pociągu niemieckiego ze Zdun w stronę Krotoszy na, po silnem przygotowaniu artyleryjskiem podjęty.

Szef sztabu generalnego.

Misja angielska w Poznaniu.

Poznań, 21 lutego (PAT). — Dzisiaj rano przybyła tu amerykańska misja aprowizacyjna. Na jej czele stoi członek misji aljantów w Warszawie, pułkownik Grové. Przy misji znajduje się także p. Czarsnecki, korespondent kilku pism amerykańskich.

Poznań, 21 lutego (PAT). — Generał Dupont, który tu jutro przyjedzie, zamieszka w zamku królewskim.

Wojsko polskie we Włoszech.

Medjolan, 21 lutego (PAT). — „Corriere della Sera” donosi: Misja oficerów polskich, delegatów pułku, który ma nosić nazwę pułku imienia Franciszka Nullo, udała się wczoraj do Bergamo, gdzie złożyła wieniec na grobie Nullo.

Zamordowanie prezydenta ministrów Eisnera.

Monachjum, 22 lutego (PAT). Wczoraj przed południem zamordowany został prezydent ministrów, Eisner, w drodze z ministerstwa spraw wewnętrznych do sejmu. Morderstwa dokołał hr. Arco Falley, strzelając do niego dwukrotnie z tyłu w głowę. Sprawca został przez straż ciężko poturbowany i znajduje się w agonji.

Ostatnia poczta.

Angielska mapa Polski ze Śląskiem.

Czescy publicyści często przytaczali, jako dowód przynależności Śląska Cieszyńskiego do Czech, brak polskiej mapy historycznej, na której Śląsk wchodziłby w skład Polski. Otóż na niedawno przedstawiony Polakom zarzut tego rodzaju przez pewnego Czecha, zamieszkałego w Krakowie, odpowiada w jednym z pism krakowskich ks. dr. Franciszek Starowieyski z Krakowa, iż posiada zabytkową angielską mapę Polski z czasów Zygmunta III (z początku XVII wieku), na której nietylko Śląsk Cieszyński ale i Opawski są uwidocznione, jako integralna część Polski. Mapa ta zawiera również herb Polski i Śląska, oraz widoki miast śląskich i wielkopolskich. Zaznaczyć tu należy, że również na wszystkich mapach dawnej Rzeczypospolitej Polskiej przed Kazimierzem Wielkim stał Śląsk Cieszyński i Opawski widnieją, jako część składowa Polski.

Międzynarodowe prawodawstwo pracy.

Barnes, reprezentujący z ramienia Anglii robotnicze sfery na konferencji pokojowej, oświadczył korespondentowi Biura Reutera, iż konferencja pokojowa powoła organizację osobną dla uregulowa-

nia kwestji robotniczej, złożoną z przedstawicieli robotników, przedsiębiorców i państwa, a pozostającą pod patronatem Ligi narodów. Zostaną w międzynarodowych konwencjach określone godziny pracy, czas na wypoczynek i święta, dalej opieka nad kobietami i dziećmi — wogóle uregulowany całokształt kwestji robotniczej. Prawdopodobnie będzie zwołana przez osobną, w tym celu ustanowioną komisję, w najkrótszym czasie specjalna konferencja międzynarodowa.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Eros i Psyche”, jutro „Dama pikowa”.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Maż i żona” i „Kawaler marcowy”, jutro o 3 i pół po poł. „Ks. Józef Poniatowski”.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Oj, mężczyźni, mężczyźni!”

Jutro o 3 i pół po poł. „Szopka staropolska”.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Lekkożylna siostra”.

Teatr Nowości. Dziś i jutro „Rozwódka”.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Krakowiacy i górale”.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Prusacy”.

Teatr im. Staszica. Dziś i jutro „Zbyszko i Danusia”.

19 b. m., będąc w Kielcach, skradziono mi: dowód Banku Handlowego w Warszawie na 600 rb. Nr. 69434, oraz pożyczkę państwową na sumę 2400 rb. w 6ch listach, 2 po 1000 rb. Nr. Nr. 1907/8 i 4 po 100 rb. Nr. Nr. 1406/9.

Ostrzega się banki przed nabyciem takowych i uprasza się o możliwe informacje. 541

Tomasz Wójcik,

Warszawa, Hortensja 7 m. 27.

Ustanowiony przez Ministerstwo Spraw Wojskowych

Zarząd Fabryk

„PAROWÓZ” i „GERLACH i PULST”

w Warszawie, Marszałkowska Nr. 153

zawiadamia, że fabryki powyższe są czynne i podejmują się dostawy:

- wszelkich materiałów, wchodzących w zakres budowy kolejek wązkotorowych, jak złożenia osiowe, maźnice, wagoniki, zwrotnice, tarcze obrotowe, tor przenośny i t. p.;
- wszelkich wyrobów żelazno-konstrukcyjnych i kotlarskich;
- wszelkich wyrobów, wymagających precyzyjnej obróbki mechanicznej;
- masowo wytłaczanych wyrobów z żelaza kutego;
- wszelkiego rodzaju prostych robót stolarskich w większych ilościach;
- masowo wyrabianych na specjalnych maszynach kół wozowych dowolnych rozmiarów.

539

Obwieszczenie.

Na odbytem dnia 18 Lutego 1919 r. Ogólnem Zgromadzeniu Akcjonariuszów Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie zapadły następujące uchwały:

1. Na wniosek Komitetu Rewizyjnego zatwierdzono zamknięcie rachunków za rok 1918. oraz udzielono Radzie Zawiadowczej absolutorium.

2. Dywidendę za rok 1918 ustanowiono w kwocie:

K. 24. — za akcję, czyli 6⁰/₁₀

a wypłata tejże nastąpi 1 Lipca 1919 r. za ściąganiem kuponu Nr. 12, zaopatrzonego terminem wypłaty „1 Lipca 1919”.

3. Do funduszu zwyczajnego rezerwowego przekazano kwotę K. 29.379.92,—

4. Do funduszu zabezpieczenia listów zastawnych wcielono kwotę K. 29.379.92,—

5. Do utworzonej w swoim czasie rezerwy na straty wojenne przekazano sumę K. 150.000,—

6. Do funduszu pensyjnego urzędników i sług Banku przydzielono kwotę K. 50.000,—

Do Rady Zawiadowczej wybrano P.P.:

Badeni hr. Stanisław Henryk, Dr. Bednarski Tadeusz, Dr. Benis Artur, Götz bar. Jan, Dr. Henoch Józef, Jędrzejowicz Adam, Lówy Zygmun, Lubomirski ks. Andrzej, Lubomirski ks. Kazimierz, Potocki hr. Alfred, Skrzyński hr. Aleksander, Dr. Steczkowski Jan Kanty, Dr. Starzewski Tadeusz, Tarnowski hr. Adam, Tarnowski hr. Zdzisław.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano P.P.:

Józef Strzyżowski, Wiktor Gablenz, jako Członków;

Gabrjel Wędrychowski,

jako zastępca.

540

Kraków, dnia 19 Lutego 1919 r.

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu.